

מ"ת 33700/03/15 - מדינת ישראל נגד פ ע

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 33700-03-15 מדינת ישראל נ' ע(עציר)

בפני	כב' השופט אביטל חן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	פ ע (עציר)

החלטה

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג. במקביל הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

ביום 6/4/15 ובהעדר מחלוקת לקיומן של ראיות לכאורה הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נוכח אופי העבירות והעדר חלופה מתאימה, המצוין בתסקיר שהוגש מטעם שירות המבחן.

בהחלטה זו, צוין כי בהתאם לאמור בתסקיר, היה ותימצא חלופה מתאימה ייערך דיון נוסף לבחינתה.

ביום 4/5/15 הוגש תסקיר מעצר משלים ממנו עולה כי הוצעה חלופת מעצר לפיה יעבור המשיב להתגורר בדירה בישוב אבו גוש (הוצג חוזה שכירות) בפיקוח שני אחיו של המשיב, לסירוגין, אשר להתרשמות שירות המבחן מבינים את מהות התפקיד המוטל עליהם.

בתסקיר מצוין שירות המבחן כי הינו ער לכך שהחלופה המוצעת אינה במרחק גאוגרפי מספיק וכי רמת הסיכון הינה גבוהה, עם זאת, המשיב עצור מזה חודשיים וחווה את מעצרו כמטלטל ומרתיע.

בדיון שהתקיים בפני ביום 17/5/15 הביעה המבקשת התנגדותה לבקשה, נוכח חומרת נסיבות האירועים, המלמדת על התנהגות אובססיבית אלימה ועברו הפלילי המכביד של המשיב.

חלופת מעצר הינה מניעתית, ובכל מקרה, תהיה חומרתו אשר תהא, מחויב בית המשפט לבדוק חלופת מעצר שהוצעה ולבחון, האם יש בחלופה המוצעת כדי לאיין מסוכנותו של המשיב.

השאלות אותן יש לשאול, לצורך החלטה בבקשה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר הוגדרו על ידי בית המשפט העליון בבש"פ 5222/97 פטשניק נגד מדינת ישראל:

"אם נעיין בדבר נמצא שכל השאלות מתמקדות בעיקרן בשתי שאלות - שהן שני פניה של שאלה אחת - אם הנאשם מסוכן ואם ניתן ליטול את עוקצה של סכנתו, שהניסיון להשיב עליה הוא, בעצם, ניסיון לצפות מראש את התנהגותו של אדם. מטבע הדברים משוטט כאן בית-המשפט בתחומים האפלים והנסתרים של נבכי נפש האדם, במחשכים שאין לו בהם מקום בטוח להציב עליו את מסקנותיו, שבהם מגשש הוא את דרכו על דרך של ניחוש ושל השערה. מעל כל אלה מרחפים החששות והספקות: מחד גיסא, מה עלול הנאשם לעולל אם ישוחרר? מאידך גיסא, האם יש צידוק מספיק לפגיעה קשה בנאשם, שאולי יימצא זכאי, על ידי מעצרו לתקופה העלולה להיות ממושכת?..."

בבואו להשיב על שאלות אלה, על בית-המשפט למצוא נקודות משען בטוחות, ככל האפשר, שאותן יכול הוא למצוא בתוך שתי מערכות של עובדות המושתתות על הראיות שהובאו לפניו בשלב זה: הראשונה - המעשה; השנייה - העושה, דהיינו: עליו לבדוק אם מעידות נסיבותיה של העבירה כשלעצמן שהנאשם עלול לחזור על המעשה, או לעשות מעשה דומה בדרך כלל או נוכח צירוף מסוים של נסיבות. בשלב הבא עליו לבדוק אם אישיותו של הנאשם, כפי שהיא מתגלה מתוך עברו ואורח חייו, מעידה על כך שהוא עלול לחזור על המעשה".

באשר למעשה, כפי שעולה מנסיבות כתב האישום מדובר באירועי אלימות חמורים.

על פי אישום מס' 1, הכה המשיב את המתלוננת בגופה, חנק אותה בשתי ידיו ושבר על גופה מגירות עד שהביא לעלפונה. בהמשך, בחלוף שעותיים, המשיך המשיב להכות את המתלוננת, שבר כוסות בבית, ומשניסתה המתלוננת להימלט מפניו, משך אותה לכיוונו על מנת למנוע הימלטותה, וסגר את הדלת על כף ידה.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלוננת, כאבים בראשה, חבלה בצוואה ושבר בידה.

על פי אישום מס' 2, בהזדמנות אחרת (בבוקרו של האירוע הנטען באישום מס' 1), הכה המשיב את המתלוננת וגרם לה המטומה תת-עורית ונפיחות במצחה וכן המטומה בשפתה.

מצב הדברים לכאורה, מלמד על אלימות קשה, ועל התנהלות חסרת רחמים ונעדרת שליטה מצד המשיב. כנגזרת, מלמדים מעשים אלו, על הסכנה הנשקפת למתלוננת מפני המשיב.

באשר לעושה, מסוכנותו של המשיב נלמדת נוכח העובדה שאין זו הפעם הראשונה בה הינו עומד לדין בגין עבירות אלימות נגד המתלוננת. המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, נעברו שעה שהוא ממתין לבירור דינו בתיק פלילי אחר (5459-11-14) שהוגש נגדו רק ביום 4/11/14 בגין עבירות אלימות שנקט נגד המתלוננת בראשית שנת 2014, בגין יוחסו למשיב, בין היתר, 2 עבירות גרימת חבלה של ממש-בן זוג.

בנוסף, למשיב הרשעות ב-3 עבירות הסעת שב"ח ובעבירה של סיוע להסעת שב"ח בגין ריצה 2 תקופות מאסר בנות 6 חודשים, כל אחת.

על אף המלצת שירות המבחן, אני סבור כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב אינה מאפשרת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, ובוודאי שאין בחלופה המוצעת כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב, נוכח קביעת שירות המבחן כי "החלופה המוצעת אינה בריחוק גיאוגרפי וקיים רמת סיכון גבוהה (כך במקור-א.ח)".

בנסיבות הענין, מורה על המשך מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

מזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' סיוון תשע"ה, 19 מאי 2015, בהעדר הצדדים.